

Zpravodaj **2017** **pro práci s dětmi**

Bratr Kálef • Horácký seniorát ČCE

Víte, že Bratr Kálef má moc pěkné internetové stránky? Sledujete je pravidelně?

www.kalef.evangelnet.cz

A víte, že je také na facebooku? Lajkněte ho!
Jméno má jednoduché: Bratr Kálef!

Ahoj Kálefáci
a všichni příznivci Bratra Kálefa,

není v povaze Bratra Kálefa ohlížet se moc zpátky. Podle svého biblického vzoru se Kálef raději dívá dopředu, hledá cestu, ukazuje, povzbuzuje. Taký se nerad zabývá sám sebou, mnohem víc přemýšlí o tom, jak by mohl podpořit ty vedle sebe. A tak i to, že je mu už 20 let, si uvědomil s mírným zpožděním. A řekl si, že tahle skutečnost přece jen za malé zastavení a ohlédnutí stojí. V tomto čísle časopisu proto najdete kromě očekávaných inspirací, zkušeností a pozvání také rozhovor s „otcem zakladatelem“ společenství Bratra Kálefa nebo vzpomínky na začátky a podobu Zpravodaje, který držíte v ruce. Mimo jiné jsou podnětem k vděčnosti, kolik lidí se ke Kálefovi na kratší či delší čas připojilo, ať už byli v roli těch, kdo od něj přijímali, nebo spolu s ním dávali. Díky za ně!

Přejeme všem autorům i čtenářům krásné a inspirativní léto.

Kálefův redakční tým

Obsah 2017/1

- 2 • Úvodník** (Kálefův redakční tým)
- Zpráva z valné hromady** (J. Tkadleček) • 2
- 3 • Je to na rodičích...** (P. Říčan)
- Nejen pro maminky s dětmi** (A. Pořízová) • 3
- 4 • Dojmy z kurzu** (J. Honěk)
- Seznamovací hra** (A. Pořízová) • 4
- 5 • Rodinná neděle v Třebíči** (A. Pořízová)
- Knižní inspirace pro malé i velké** (D. Šimková) • 6
- 7 • Pomůžeš pastýři...?** (K. Feltlová)
- Nocování na hornodubenské faře** (E. Tkadlečková) • 8
- 8 • Země, na které žijeme, je Boží...** (I. Mužátková)
- Kterak to bylo na začátku...** (Rozhovor se Š. Hájkem) • 10
- 11 • O vzniku Zpravodaje** (Rozhovor se Z. Šormem)
- Táborové bašty** (P. Dusová) • 12
- 12 • Minianкета**
- Prázdniny Bratra Kálefa** (Pozvánka na letošní tábory) • 13
- 14 • Společné konfirmační víkendy** (Š. Mareček)
- Pozvánky Bratra Kálefa** • 15

Zpráva z valné hromady

Mluvit o „hromadě“ je velkou nadsázkou, protože setkání to bylo letos velmi komorní. Z toho důvodu zde byl také přijat návrh oslovit členské sbory a znovu se pokusit o pověření konkrétních zástupců určených pro komunikaci se spolkem Bratra Kálefa. Ohlédli jsme se za loňskou činností, vyslovili se k té letošní, schválili jsme finanční zprávu, upravili rozpočet. Podrobněji si o tom můžete přečíst na webových stránkách. Diskuze se točila zejména kolem táborů – že do budoucna bude vhodné, aby se věková hranice u běhu pro starší účastníky snížila kvůli přetrvávajícímu převisu zájmu o tábory pro mladší děti. Nebo že bychom přivítali zapojení rodičů na přípravě tábořiště. Chceme také nejen finančně podpořit přípravu táborových vedoucích. Spolek letos opět uspěl v žádosti o grant u Kraje Vysočina, bude proto moci podporovat aktivity svých členů v obvyklé podobě a výši. Přestože po prázdninách mé předsednictví v Bratru Kálefu skončí, budu spolku nadále držet palce a přeju mu dostatek nových nápadů a sil.

Jan Tkadleček

PODPOŘIL

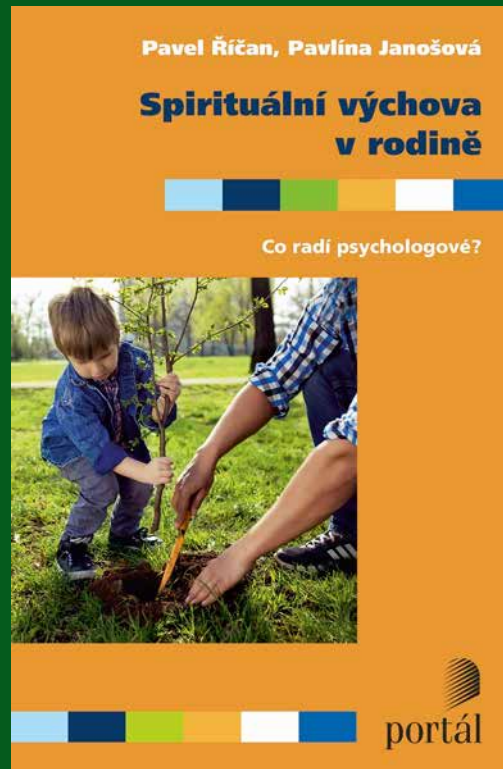

Kraj Vysočina

Je to na rodičích...

V posledních letech slyšíme a čteme různé úvahy – někdy velmi duchaplné, často dost pesimistické – o krizi křesťanství, zvláště toho evropského, o umenšování církví a potřebě reformy atd. Jako pedagogičtí psychologové si klademe především praktickou otázku: Co dělat, aby naše děti duchovně rostly, aby neopouštěly to nejlepší, co jsme sami poznali a co se jim snažíme předat?

Myslíme, že psychologie má v této situaci co říct. Nedávno nám to potvrdil profesor Evangelické teologické fakulty Jan Štefan, když řekl, že by se poznatky a metody našeho oboru měly daleko více uplatňovat v církevní praxi. Podle našeho názoru to však neplatí jen pro práci duchovních a učitelů náboženství, ale především pro výchovu v rodině. Proto jsme – autor těchto řádků se spoluautorkou doc. Pavlinou Janošovou z Husitské teologické fakulty – napsali knížku „Spirituální výchova v rodině“ s podtitulkem „Co radí psychologové“. Máme radost ze zájmu, který vzbudila, a jsme vděční za možnost diskutovat o některých jejích myšlenkách s rodiči i na připravovaném zářijovém seniorátním dnu.

Již první léta života, včetně kojeneckého věku, kdy dítě „ještě nic nechápe“, jsou pro vývoj velmi důležitá. V tomto období je zvláště třeba pečovat o základní důvěru – nejhlubší vrstvu duchovního života. Podobně prvotní rodinná zkušenost spravedlivého řádu a radostné svobody je podmínkou toho, aby se později uplatnily velké hodnoty a ideály naší duchovní a společenské kultury. Psychologické poznatky rodičům dále pomáhají co nejlépe využít první setkání předškoláka se spirituální komunitou (farností či sborem) k podpoře jeho duchovního růstu – a bránit tomu, aby se účast na bohoslužbách nestala kontraproduktivní nepřijemnou povinností.

Intenzivní diskuzi – a nejen mezi odborníky! – vyžaduje vývojový předěl dvanáctého až třináctého roku. Tehdy rozum „dostává křídla“, emoční život se prohlubuje a mladý člověk se osamostatňuje jako osobnost. Proč děti právě v tomto věku často řeknou: „Děkuji, odcházím!“? Vždyť právě teď by se jim měly otevřít na cestě víry nové obzory. Co my s tím? Jakou šanci jim dáme?

Pavel Říčan

Více na Setkání všech generací 17. září ve Velkém Meziříčí!
Přijďte si poslechnout autora LIVE, ptát se a diskutovat.

Nejen pro maminky s dětmi

aneb Únorový karneval v Třebíči

Hra s čokoládou

Hráči sedí po obvodu kruhu, v němž jsou položeny rukavice, čepice, šála (popřípadě i jiné kusy oblečení), příbor a tabulka čokolády (na tácu). Od hráče ke hráči koluje kostka, každý s ní hodí a komu padne šestka, ten běží do kruhu, obleče se a pomocí příboru se snaží zkonsumovat co nejvíce čokolády. Jíst může do té doby, dokud nepadne další šestka...

Dobrou chuť ☺!

Anna Pořízová

Dojmy z kurzu

Rád bych se s vámi podělil o své zkušenosti s kurzem „S dětmi na cestě víry“. Toto dvouleté studium pro pracovníky s dětmi v evangelickém prostředí připravuje ČCE společně s Evangelickou církví metodistickou. Studijní kurz je určen především učitelům nedělní školy, dobrovolníkům a laikům, kteří se během nedělní bohoslužby věnují dětem. Studium je složené z několika tematických celků – Učíme se číst a pracovat s Biblí, Dítě a jeho svět, S dětmi ve společenství církve – a je rozdělené do osmi společných víkendů. Tato setkání probíhají vždy v jiném prostředí a jsou zaměřena ekumenicky. Student má tak možnost prožít společenství i v jiných denominacích, aby získal přehled a snad i nadhled. Kromě evangelických sborů jsme tak měli možnost pobývat u metodistů v Plzni a Jihlavě, u katolíků v Osové Bítýšce nebo v klášteře Komunity Chemin Neuf v Tuchoměřicích. Jeden z víkendů proběhl i v penzionu Církve husitské v Brně. Mezi jednotlivými víkendy plníme dlouhodobé domácí úkoly, které jsou odevzdávány a hodnoceny prostřednictvím internetového portálu Moodle.

Díky tomuto kurzu jsem měl možnost poznat spoustu zajímavých lidí, kteří pracují ve svých sborech s dětmi, ale hlavně získat inspiraci a motiva-

ci do další služby. Jako přednášející nám sloužili faráři z různých sborů ČCE, kazatelé ECM, ale i kapacity ve svých oborech, jako např. děkan ETF UK doc. Mgr. Jiří Mrázek, Th.D., kulturní tajemník na Velvyslanectví ČR ve Washingtonu DC a soudní tlumočník jazyka hebrejského dr. Robert Řehák a další významné osobnosti. Seznámili jsme se také s různými způsoby a metodami práce s dětmi, které se používají napříč sbory a denominacemi – flanelograf, vyprávění, metoda Franze Ketta, divadlo a loutkoherectví, ukazovací písničky apod. Z psychologie bylo důležité poznat specifické potřeby dětí, správné vedení komunikace, ale i vývojové vady.

Já osobně jsem se na kurz přihlásil proto, abych lépe porozuměl Písmu, ujasnil si souvislosti, nahlédl do dětské

duše a mohl tak lépe vykonávat službu učitele nedělní školy u nás v Opatově. V našem sboru se totiž práci s dětmi dlouhodobě nikdo systematicky nevěnoval. Byla to pro mě tedy i příležitost, jak se aktivně podílet na chodu a rozvoji místního společenství.

Studium nejen splnilo mé očekávání, ale v mnoha ohledech ho i předčilo. Během dvou let jsme mezi sebou totiž utvořili podporující se skupinu, která se vždy těšila na další společně strávený víkend. Vznikla tak i přátelství, která budou jistě pokračovat i po ukončení studia. Jsem vděčný naší církvi, která tuto formu vzdělávání spoluvytvořila, ale i sboru v Opatově, který mi umožnil prožít nevšední chvíle s nevšedními lidmi. Všem případným zájemcům a váhajícím tuto zkušenost vřele doporučuji.

Jaroslav Honěk, Opatov

Hry a hrátky pro malé i velké

Vytleskávání jmen

Počet hráčů: libovolný (do 45)

Pomůcky: žádné

Doba trvání: asi 15–20 minut

Vytvoří se kruh, poté se hráči naučí rytmus tleskání: dvakrát tlesknout do nohou, dvakrát do rukou. Rytmus se stále opakuje a všichni musí být sjednocení. Další krok je přidání jmen. Své jméno tleskám do nohou, kamarádovo jméno tleskám

Seznamovací hra

do rukou. Hra začíná v pomalém tempu, poté se zrychluje. Kdo udělá chybu, ve hře již nepokračuje. Hru si můžeme také upravit, že místo jmen používáme čísla, názvy zvířat, ...

Anna Pořízová

Host: farář Jan Keřkovský

Téma kázání: O králích

Výtvarné znázornění biblického příběhu

Společný oběd – řízky (68 ks)

Divadélko pro školy z Hradce Králové:
Písnička pro draka aneb Jak se vaří pohádka...

... sklidilo velký úspěch u malých i velkých diváků

Anna Pořízová

Knižní inspirace

pro malé
i velké

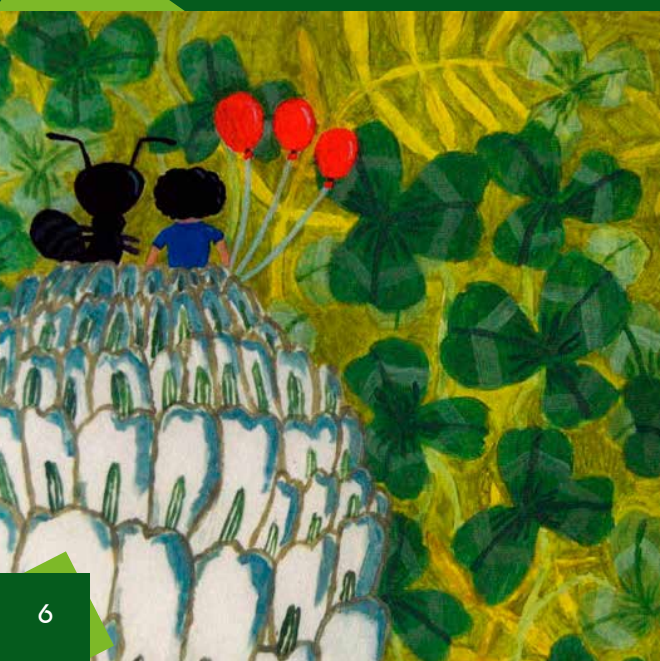
Minimax a mravenec

Jiří Dvořák

*nakladatelství Baobab
pro čtenáře od 6 do 9 let*

Útlá knížka o dobrodružství malého Maxe. Maxův tatínek je přírodovědec – a Max se jím chce stát taky. Max velmi rád zkoumá přírodu a provádí různé experimenty. Ale to, co chce provést první prázdninový den, to není pokus – to je hloupost. Jenže hloupost se trochu zvrtně a z malého Maxe se stane přímo mini Max – ne větší než mravenec. Mini Max se snaží překonat nástrahy louky a dostat se do chalupy za maminkou a tatínkem. Najde při tom nečekaného kamaráda, prožije věci nevidané...

Autorem knihy je botanik, tudíž je příběh doslova plný přírodovědných zajímavostí. A komu by to bylo málo, po stranách textu autor přidává ještě další poučné poznámky...

Hravouka

Tereza Vostradovská

*nakladatelství Běžíliška
pro děti od 3 do 7 let*

Pro malé děti opět jedna velká kniha. V Hravouce se setkáme s myškou, která s oblibou studuje technické encyklopedie. Jednoho dne se jí do nory provrtá kořínek. A protože je myška přemýšlivá, rozhodně se přijít na kloub kořínku a potažmo celé přírodě. Vyráží na putování kolem nory, rybníka, zahrady a po lese. Všechna tato místa, rostliny a zvířata s nimi spojená si děti prohlédnou díky celostránkovým ilustracím. Ač jsou jemné, jsou realistické a detailní. Kniha podněcuje děti k prozkoumávání nejbližší přírody. Radí jim, jak si vyrobit herbář, jezírko na zahradě, sázet ovoce a zeleninu, na co chytat brouky. Přesto, že mají ilustrace zcela zásadní roli, určitě při pročítání narazíte na spoustu zajímavých informací. Nebo si můžete ověřit své znalosti hned na několika poznávacích.

O rackovi a kočce, která ho naučila létat

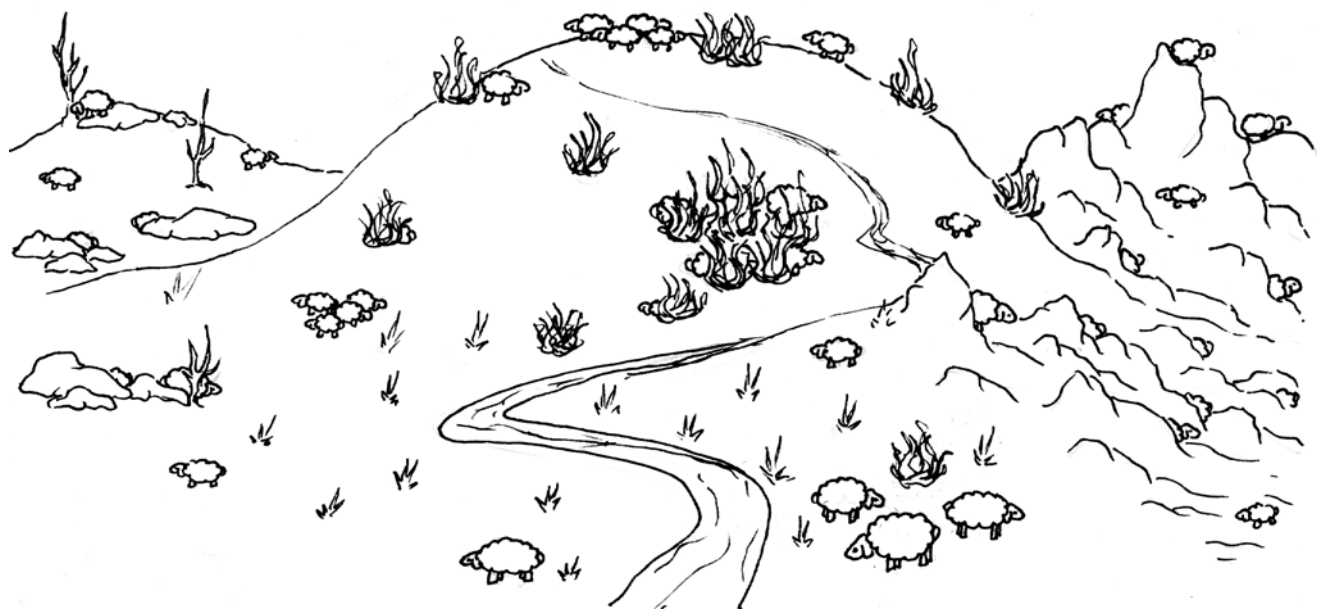
Luis Sepúlveda

*nakladatelství Rybka Publishers
pro čtenáře od 8 let)*

Kniha začíná velmi křehkou a zároveň krutou scénou. Racek Kenga uvízne v ropě, která uniká do moře při havárii lodě. S vypětím posledních sil Kenga doletí do blízkého přístavu a před zrakem překvapeného kocoura snese vajíčko. Kocour Zorbas slibuje rackovi, že se o vajíčko postará. Kenga umírá... Dostojí kocour slibu, který dal? Zvládne vychovat racka? Možná se Vám to nezdá jako vhodný začátek knihy pro děti. Kniha v sobě nese nenásilný morální apel, autor v sobě nezapře aktivistu ekologa – a přesto dětem přináší dojemný příběh o tom, co jsou rodiče schopní udělat pro své děti. A taky o tom, jakou moc a sílu má odpovědnost, láska, přátelství a tolerance. Nedávno vyšel tento titul i jako audiokniha – namluvená podmanivým hlasem Lukáše Hlavici.

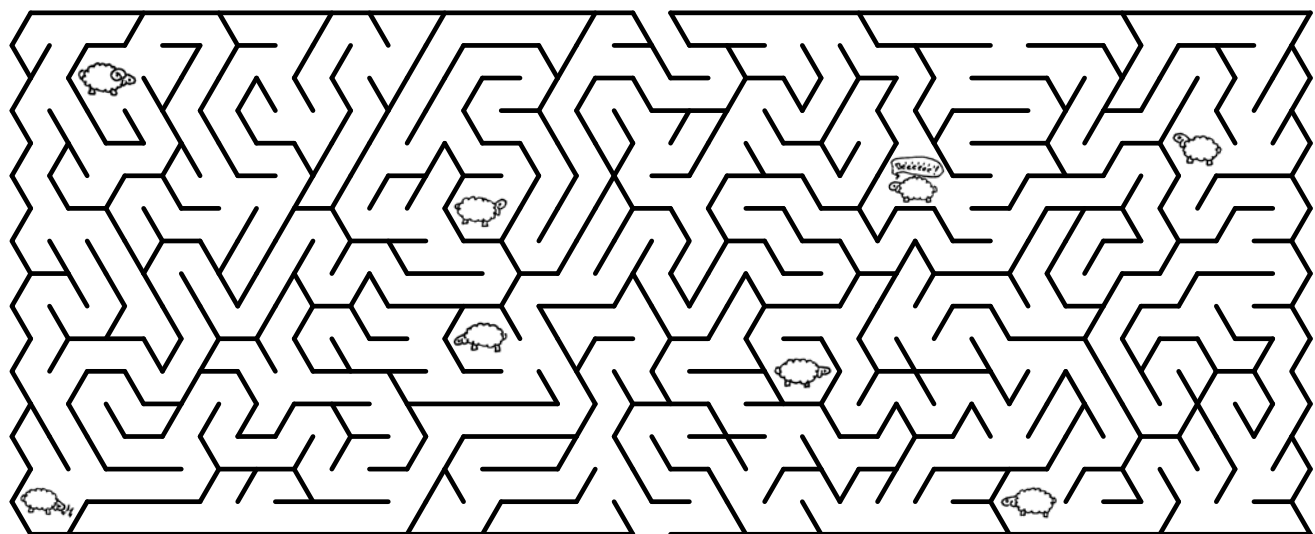
Daniela Šimková

POMŮŽEŠ PASTÝŘI...

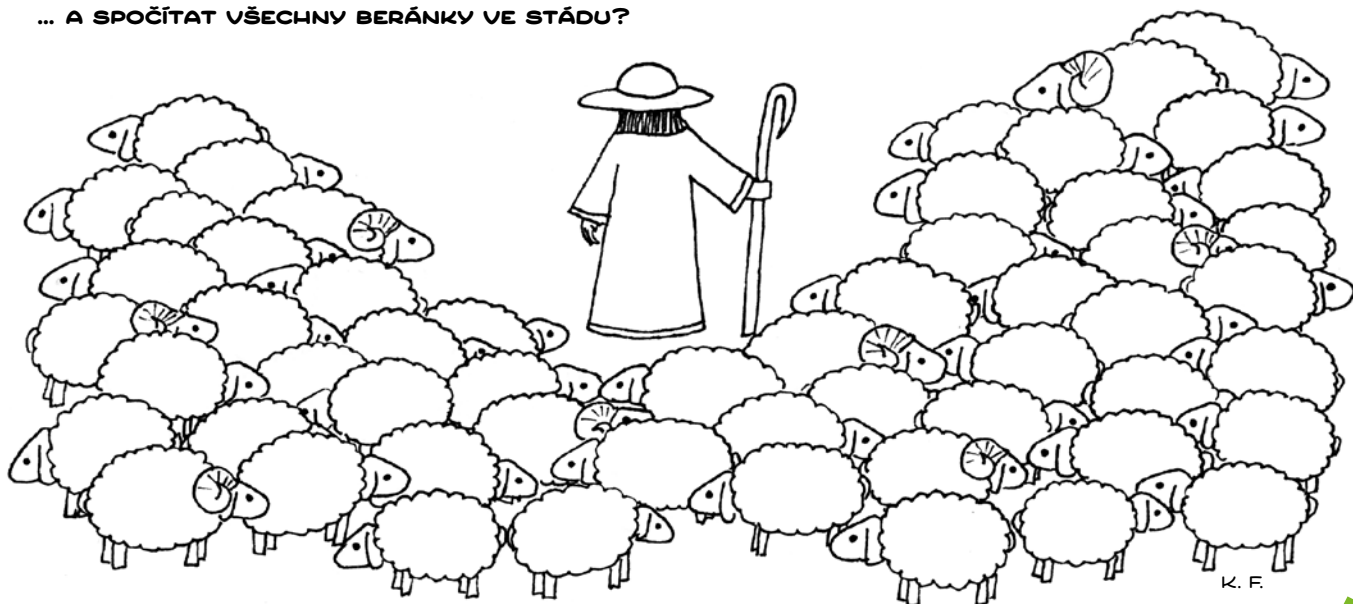
... NAJÍT VŠECHNY ZATOULANÉ OVEČKY, ...

... VYVÉST VŠECHNY OVEČKY Z BLUDIŠTĚ...

[HTTP://WWW.MAZEENIATOR.NET](http://www.mazegeniator.net)

... A SPOČÍTAT VŠECHNY BERÁNKY VE STÁDU?

K. F.

Nocování na hornodubenské faře

Máme tu pěkný hlouček sborových dětí, které se společně potkávají, ale velmi málo – jen některé neděle v kostele. Máme tu také hlouček nesborových dětí, které vlastně nikdy v kostele nebyly. A pak je tu ještě množina dětí, které se prolínají oběma zmíněnými hloučky. A tak bylo nasnadě uspořádat společné setkání.

Chtěli jsme být spolu, chtěli jsme zajít do knihovny (páteční večer 31. 3. většina knihoven organizovala tzv. Noc s Andersenem) a rozhodně jsme chtěli

usínat na faře. Počet účastníků se před započítáním akce změnil – hlavně „nesboroví“ hodně váhali. Nakonec bylo dětí devět. V knihovně nás očekávaly spolu s knihovníkem praktické otázky i rozhovor o tajemství, které v sobě knihy skrývají a které nám naše fantazie zfilmuje tak, jak to už nikdo jiný nedovede. Vedli jsme krásný a dlouhý rozhovor o tom, co by takový knihovník měl umět, co vše se v knihovně dá zažít, co rádi čteme a kde a kdy, jak knížky vznikají – i na Gutenberga došlo. A vlastně i na knihopalce a ukrývání Biblí za trámem. Z regálů jsme postupně vyndávali knížky různých šířek a výšek, od pohádkových, přes encyklopedie až po cestopisy a učebnice – spousty si jich vypůjčili „na doma“ a i nový čtenář byl zaevidován! Pak už jsme se sesedli do hloučku a četli... Před Andersenem dostal přednost pan Milan Kynčl, který píše pohádkové příběhy z hornodubenského okolí, děti tak mohly vyprávění zasazovat do jim už známých míst. Usínání na faře bylo na delší lokte, rozparádili jsme se totiž ještě ochutnávkou minerálních vod z Luhačovic a u společenských her, a tak vytrvalci nakonec odplouvali do říše snů s čtením knížky pro dospělé i děti od Ivana Klímy „Jak daleko je slunce“. Jen o tom, jak drahá je svoboda a jak si závidí lidé, jsme už nesvedli mluvit.

Snídani vévodily buchty od starostlivých maminek a babiček a pak už jsme se postupně rozcházeli ke svým domů. Nocování bylo poprvé, ale rozhodně ne naposledy – na červen plánujeme polovíkendovku pro starší děti a mládežníky.

Eva Tkadlečková

Země, na které žijeme, je Boží...

... a proto tradiční jarní rodinnou neděli v Sázavě věnujeme poznávání Božího stvoření a motivaci k péči o ně. Den Země je sice v kalendáři 22. dubna, ale v květnu bývá na Vysočině lepší počasí, takže si naši mozaiku různých příjemných aktivit většinou užíváme až ve třetím jarním měsíci.

Bohoslužby...

Těmi to vlastně začalo. Jarní bohoslužby zacílené na Boží stvoření a naše fungování v něm u nás ve sboru slavíme už od roku 2001. Mnohokrát jimi posloužil tehdejší předseda Ekologické sekce České křesťanské akademie, RNDr. Jiří Nečas.

Společný oběd ve farní stodole...

Společné jídlo z vlastních zdrojů je moc příjemná věc. Děti ochutnají, jak se vaří v jiných rodinách, po letech už se těšíme na některé rodinné speciality. Užíváme si hojnosti, která má prostý základ – sdílení toho, co jsme sami připravili.

Přednášky a besedy...

Rádi se něco nového dozvíme a podíváme se na pěkné obrázky míst bližších i vzdálenějších. Už jsme zažili třeba ornitologickou besedu s ukázkami sov a dravců, seznámení s prací Sdružení Krajina, povídání o léčení dětí jízdou na koni, prezentaci o ekologicky velmi zajímavém ostrově Nonsuch v Bermudách, dech beroucí besedu o možnostech cyklistiky, ...

Vyrábění...

Za mnoho opakování úspěšné akce jsme si vyrobili různé šikovné a pěkné věci – ptačí budky, krasohledy, obrázky voskovou technikou, hračky z plsti, svíčky ze včelího vosku, ozdoby z kůry, šperky z plastových lahví, ...

Hry a soutěže...

Házení polenem, lukostřelba, klasické bojovky, poznávačky přírodnin, soutěž v ochutnávání medu, výstupy na věže z bedniček, fair-trade dílnička, řezání dřeva na rychlost, fyzikální pokusy – každý si snad vybere, co ho baví...

Charitativní prodej bylinek...

Už několik let nám přírodovědný kroužek Zubří připravuje sazenice bylinek a koření, které si mohou přichodzí koupit a podpořit činnost občanského sdružení Ambra, které dává postiženým dětem radost, sílu a nové dovednosti prostřednictvím jízdy na koni.

Koncerty a výstavy...

Později odpoledne bývá den často završen koncertem v kostele. Už jsme si poslechli hru na tradiční australské nástroje a bubny, zažili jsme světovou premiéru houslových skladeb inspirovaných životem hmyzu, koncert žesťového kvintetu i dua trubka & kytara. V kostele bývá také dlouhodobější výstava prací žáků žďárské ZUŠ na nějaké přírodní téma...

Letos...

... pořádáme **rodinnou neděli ke Dni Země 21. května**

Začínáme v 10 h bohoslužbami, odpolední program se rozbíhá od 13 h. Připravujeme hry a soutěže zaměřené na lidské smysly, besedu o Barmě, koncert studentů Konzervatoře Jaroslava Ježka (varhany, trubka) a mnoho dalšího nejen pro děti.

Nechte se zlákat!

Ilona Mužátková

Kterak to bylo na začátku...

Rozhovor se Štěpánem Hájkem

Štěpáne, ty jsi byl u samých začátků Bratra Kálefa. Odkud vlastně přišel ten nápad založit takové společenství a co bylo záměrem?

Když to vezmu trochu zeširoka, já jako malé dítě jsem zažil dvakrát pionýrský tábor, a to byl pro mě tak otřesný zážitek, že jsem rozhodně už nikdy nechtěl na žádný tábor jet.

Byl to socialistický velkochov bez jakéhokoli obsahu, prostě to nejhorší, co si lze asi tak představit. Pak naštěstí přišel osmašedesátý

rok a církvi bylo dovoleno pořádát dětské tábory na Blažkově. Rodiče mě tam přihlásili a já najednou viděl, že tábory lze dělat úplně jinak, naprosto skvěle. Jezdil jsem tam pak celé čtyři roky, než přišla normalizace a tábory opět zakázali. Ale ty čtyři roky (bylo mi osm až jedenáct) pro mě byly úplně zásadní – pochopil jsem, co je církev. Že je to něco úplně jiného než reálný socialismus, že je to společenství, kde jde o lidi, i o jednotlivé dítě, kde se dospělí snaží, aby se udělalo něco dobrého, kde se věci řeší chápavě atd. atd. Jezdil jsem na dva čtrnáctidenní běhy (na Procházku a na Pavlásku), takže jsem vlastně v těch letech trávil na Blažkově půlku prázdnin. Mám na to krásné vzpomínky. Proto jsem ostatně v Horních Dubenkách začal dělat tábory, aspoň v malém, abych něco podobného umožnil i dětem ze sboru.

Takže Kálef přišel na svět v Dubenkách?

Dalo by se to tak říci, i když ustavující schůze se konala v Novém Městě. Za svého působení v Horních Dubenkách jsem se totiž začal opět stýkat s Ivanem Procházkou, mým blažkovským vedoucím z dětských let. Ivan společně s manželkou Věrou trávili léto na chalupě v Radlicích a začali k nám do Dubenek dojíždět. Ivan, starý sokol, skaut, ymkař a kdovícoještě, byl sice už vyššího věku, ale pořád ještě při síle. Udělali jsme spolu několik seniorátních dnů pro děti, které měly úspěch (možná by si vzpomněli např. kluci Ženatí), ale Ivan přemýšlel dál. Toužil po systematické práci s dětmi, měl za to, že v církvi pracujeme příliš improvizovaně a nahodile. Začali jsme tehdy přemýšlet, jak by taková systematická práce mohla v církvi vypadat. Seniorátní úroveň se nám zdála nejvhodnější pro pokus o něco nového. Chtěli jsme vybudovat novou seniorátní strukturu, postavit práci s dětmi na pevnější základ. Z toho potom vzešel návrh stanov nové organizace. Já bohužel stanovy při stěhování někde zašantročil, nepamatuji si tedy všechny nuance, ale vím, že to bylo docela promyšlené a propracované a taky dost ambiciózní. Jestli se nepletu, ustavující valná hromada stanov schválila,

ale strukturu uvést v život se v té původní šíři asi nepodařilo. Nemám tak úplně přehled, odešel jsem pak z Horáckého seniorátu do Brna a Kálef si žil vlastním životem.

Vzpomínáš si, kdo další se podílel na ustavení sdružení a zapojil se do jeho „rozjezdu“?

Určitě se angažoval Pavel Keřkovský, tehdy farář v Horních Vilemovicích. Z jeho sboru tam byla nějaká skautka, jméno jsem zapomněl, která nám domlouvala první tábořiště. Postupně se přidávalo víc lidí, ale už to mám dost v mlhách... Z ustavující schůze si vybavuji Simeonu Zikmundovou, Lizu Svobodovou, Petra Hašku... ale byli tam myslím zástupci skoro ze všech sborů seniorátu.

Proč jste do názvu vybrali právě jméno Kálef, souvisí to s rolí biblického Kálefa?

Hledal jsem biblické jméno, které by dobře znělo, nebylo úplně otřelé ani extravagantní, aby tvořilo zkrátka dobrou značku. Kálef tahle kritéria splňoval, navíc biblický nositel tohoto jména v sobě spojuje statečnost a víru, to se mi zdálo vynikající. Zároveň v názvu Bratr Kálef zaznívá i odkaz na bratrskou teologii, kterou jsme se inspirovali při tvorbě stanov. Myslím, že je to dobrý název. A moje žena Jitka vytvořila Kálefovi krásnou vlajku, která vlaje dodnes.

Pro mnoho dětí je Kálef značkou pro tábory. Vybavuješ si některý z těch prvních?

Vybavuji si ten úplně první, ve Svatoslavi. Vedl ho Petr Haška, já tam byl jako farář. Byl to teprve začátek, se vším, co to obnáší, vedoucí měli minimum zkušeností. Ale nějak to dopadlo, žádný průšvih se nekonal. Ten tábor se mi vryl do paměti hlavně tím, že při odjezdu totálně shořela myslibořická dodávka. Probírali jsme celý týden biblického Eliáše a pak náhle přišel nečekaný oheň... U tábora černý dým stoupá k nebesům... Naštěstí všichni stihli utéct a nikomu se nic nestalo.

Táborová vlajka Bratra Kálefa (1 a 2 původní, 4 současná)

Sleduješ ještě dění v nynějším spolku Bratra Kálefa? Co v tobě vyvolává připomínka jeho dvacetileté historie?

Chodí mi časopis (*Zpravodaj pro práci s dětmi*). A musím se přiznat, že když mi přišel poprvé, byl jsem dojat. Že něco, co jsme rozjeli, nějakým způsobem funguje a je to živé. A dokonce tak pestré a barevné, to na začátku bylo nemyslitelné. Ten časopis mi udělal velkou radost!

Jinak dvacáté výročí Kálefa mi přináší poněkud trpké poznání, že člověk si události staré dvacet let už téměř nepamatuje. Lidská paměť je krátká, ošidná a nespolehlivá... Ale kdoví, možná je to tak dobře...

Působíš teď ve sboru mimo akční rádius spolku. Přenášíš do své práce s dětmi a mládeží něco z těch „starých“ kálefáckých idejí a nápadů?

Těžko říct. Jedna věc, které jsme tehdy chtěli dosáhnout, se mi určitě podařila, totiž že v našem sboru se děti samy stá-

vají vedoucími. Ať už jde o tábory nebo celoroční činnost. To je vynikající. Nejen proto, že práce s dětmi neleží ve všem na faráři, ale především pro kontinuitu ve sboru. Neříkám, že všechny děti zůstávají ve sboru superaktivní, to určitě ne, ale jakési jádro společenství (plus různí fluktuanti okolo) se tím vytvoří nebo posílí. Jinak jsem toho určitě spoustu zbabral nebo vzdal, jako každej...

Chtěl bys Kálefovi něco k dvacetinám popřát?

Chtěl bych popřát dalších dvacet let pestrého života, aby evangelíci v Horáckém seniorátu dokázali dětem vytvořit dobrá společenství a získávali tak pevné základy pro další generace. Nejde jen o to poslat děti na tábor, jde o každodenní víru!

Díky za přání i za rozhovor!

Ptal se Jan Tkadleček

O vzniku Zpravodaje

Rozhovor se Zdeňkem Šormem

Jak a kdy vznikl Zpravodaj Bratra Kálefa?

První Zpravodaj vyšel v roce 2008. Ten nápad vzešel přímo od Bratra Kálefa – s tím, že by bylo dobré podělit se o nápady a zkušenosti, které lidé při práci s dětmi v našem seniorátu získali. Zdálo se nám, že se uvnitř seniorátu děje spousta dobrých věcí, o kterých se ale moc neví. Přišlo nám dobré vzájemně se inspirovat ve zkušenostech, které máme. A taky jsme chtěli víc propagovat tábory.

Kdo dával dohromady články?

Články jsme dávali dohromady spolu s Rutkou. Snažili jsem se oslovovat lidi ze všech sborů, aby se podělili o konkrétní nápady, které jim pomáhají při nedělní škole, o materiály, s kterými pracují. Sháněli jsme i informace o připravovaných akcích.

Sháněly se vám příspěvky lehce?

Bylo to různé. Já jsem dělal v několika redakcích a vždycky se první čísla připravovala snadno. To přispěvatelé dodají články vcelku rychle. Pak už to jde hůř a člověk musí články dolovat, shánět, popřípadě dopsat sám.

Jak probíhala výroba?

První tři čísla Zpravodaje byla připravena tak, aby je bylo možné vytisknout na černobílé tiskárně/kopírce. „Hlavičku“ jsem nakreslil. Hlavní byly texty, fotek bylo jen pár. Do sborů jsme rozesílali „PDFka“ a taky asi po třech exemplářích vytištěných u nás ve sboru. Od roku 2010 byly fotky barevné. Druhé číslo z roku 2011 jsme už nechali vytisknout v tiskárně. (*Současnou podobu má Zpravodaj od roku 2013.*)

Myslíš, že má smysl v dnešní době takový časopis vydávat?

Já si myslím, že smysl to má pořád. Mám za to, že je důležité vzájemně sdílet zkušenosti a nápady. Tuto roli Zpravodaj plní. Otázkou je, zda má vycházet v tištěné podobě, nebo jen elektronicky. Tím si nejsem úplně jistý. Pokud by byl pouze v elektronické podobě, musel by být snadno dostupný třeba ze stránek jednotlivých sborů.

Ptal se Dan Šimek

Je libo **POMAZÁNKU**? Tak třeba **ČESNEKOVO-SÝROVOU**?

Asi 1–1,5 kg sýra eidam nastroumat najemno, přidat 10–20 vařených, oloupaných studených brambor, taky nastrouhaných najemno, dále 1–2 Ramy, asi 3 pomazánková másla, sůl a určitě hodně česneku, aspoň dvě celé paličky, klidně i víc. A nakonec mléko na do ladění konzistence.
Když bude pažitka bude to fajn...
Jo, a ty brambory přidávat postupně, aby se odhadlo množství...

Dobrou chuť!

Táborové bašty

od Pavly Dusové

Je libo **HLAVNÍ CHOD**? Tak třeba **KVĚTÁK PO ŘÍMSKU**?

Ve slané vodě uvařit 10 květáků (jeden počítáme pro 5 lidí) rozebraných na větší růžice (rozebrat květák, ne lidi).

Potom 3–5 paliček česneku oloupat, nakrájet na proužky a ve větším kastrolu orestovat na oleji do růžůžova, přidat vařený květák (bez vody) a na proužky nakrájená rajčata (asi 2–4 na 1 květák) a chvíli společně dusit, případně dosolit.

Jako příloha brambory s pažitkou...
...a na talíři posypat na jemno nastrouhaným sýrem – nastroumat tak 1–2 kg, aby se dostalo na všechny...

Dobrou chuť!

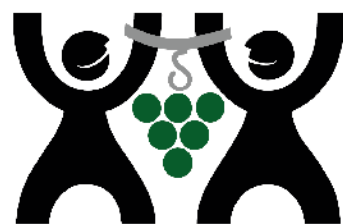
Minianketa

Na co se těšíš na letošním táboře?

- **Václav:** Velmi se těším na les...
- **Anežka:** Těším se na táborové hry, které mě baví, na kamarády a na večerní posezení u táborového ohně...
- **Lucie:** Těším se na společné hry...
- **Barbora:** Těším se na hry...
- **Met:** Na povídání s kamarády a spoustu her...
- **Lukáš:** Že si odpočinu od sourozenců a naučím se nové věci...
- **Matylda:** Že tam budu se svou nejlepší kamarádkou...
- **Matouš:** Těším se na velký táborák...

prázdniny Bratra Kálefa

www.kalef.evangelnet.cz

Pro mladší 1.–9. červenec 2017

Prázdniny jsou krátké, takže Kálef začne hned jejich prvním dnem: od soboty 1. července do neděle 9. července se opět s dětmi do 12 let (co ale již dokončili alespoň 1. třídu) potká v Křídlech.

Šušká se, že přípravy jsou v plném proudu a že letos to bude o... no, pošlete tam někoho jako špeha, ať to vyzjistí sám a pak Vám povykládá.

Cena: 1800 Kč za první dítě z rodiny, 1600 Kč pro každé další.

Hlavní vedoucí: Jan Keřkovský, 739 244 603, jan.kerkovsky@tiscali.cz

Tento běh už je momentálně plně obsazen !

Rodinný 9.–15. červenec 2017

Věkem (rodičů ani dětí) tento běh není nikterak omezen.

Stejně tak ani nemusíte přijet s dětmi. Jediné, co potřebujete, je čas od neděle 9. do soboty 15. července (nebo část), dojet do Křídlel a mít touhu usínat ve stanu, užívat si poobědové kávičky a hlavně se celkově odevzdat táborové, letní pohodě. To zní parádně, ne? Kálef si už chystá houpací síť.

Cena: 500 Kč na účastníka, děti do 3 let zdarma

Hlavní vedoucí: Dan Šimek, 608 617 234, daniel.simek@seznam.cz

Pro starší 16.–29. červenec 2017

A co by to bylo za prázdniny, kdyby byly bez tábora pro opravdové, zkušené pardály?

Ti to tentokrát v Křídlech zakončí svým během od neděle 16. do soboty 29. července, tak si to tu rezervujte. Letos to bude totiž opět veliké: tábor je pro mládežníky od 12 do 16 let.

Cena: 2250 Kč za první dítě z rodiny, 2000 Kč pro každé další.

Hlavní vedoucí:

Maroš Klacko tel: 732221933, mail: maros.klacko@gmail.com

Společné konfirmační víkendy

Heřmanov 14.–16. 10. 2016

Při prvním společném (seznamovacím) konfirmačním víkendu se současní konfirmandi z Horáckého seniorátu rozhodně nenudili... Poznáte, které biblické texty ztvárnili jako živé obrazy v „Sixtinské kapli“?

Sklené 10.–12. 3. 2017

Druhý konfirmační víkend Horáckého seniorátu se konal ve vesničce Sklené u Žďáru nad Sázavou. Z méně či více vzdálených sborů se sjelo přes čtyřicet pubertálních konfirmandů, aby si užili společný víkend a dozvěděli se spoustu nových věcí.

Po pátečním večerním příjezdu nás čekala zábavná a vyčerpávající hra uvnitř domu. Všichni soutěžili o sto šest, pro-

tože v ceně bylo odpuštění služby v kuchyni, a pak honem do postele.

V sobotu dopoledne proběhla přednáška na téma „médiá“. Dozvěděli jsme se, jak jim nepodléhat, na co si dávat v souvislosti s nimi pozor, a spoustu dalších vtipných a zábavných informací. Před výborným obědem z kuchyně Mikiho Erdingera jsme ve skupinkách sami natočili vlastní reklamu. Po polední pauze nás vzal Zdeněk Šorm na krátký výlet po okolí. Odpolední přednáška na téma „internet“ všechny velmi zaujala. Martin Balcar mluvil o sociálních sítích, kybersikaně, kybergroomingu a spoustě dalších problémů moderní civilizace (obzvláště naší generace). Večer jsme strávili spolu hraním her a u filmu „Monty Python: Život Briana“ (doporučuji).

V neděli jsme se společně účastnili bohoslužeb v Novém Městě na Moravě.

Děkujeme všem šikovným farářům (i nefarářům) za fajn víkend. Těšíme se na další.

Konfirmaci zdar!

Šimon Mareček

Den rodiny

sobota 27. května 2017 v Horních Dubenkách

- 9,30 příjezd, občerstvení, prezence
- 10,00 společné zahájení pobožností v kostele
- 10,30 **Od husy k Husovi, od Husa k husitům** - hravá a akční beseda pro velké i malé se spisovatelkou a scénáristkou Klárou Smolíkovou. Knížky paní Smolíkové budou na místě k mání.
- 12,00 oběd
- 13,00 procházka k rybníku Krvavci
výtvarná dílna
travní, stolní nebo sálové hry
- 14,45 **Zajíc v sedmém nebi** - divadelní taškařice od Drak n' Roses
- 16,00 zakončení

organizaci usnadníte přihlášením (do 22. května)
na horni-dubanky@evangnet.cz nebo u svých farářů

účastnické poplatky: dospělý za sto, dítě za polovic a rodina za dvě stě třicet
(občerstvení, oběd, programy, divadlo)

pořádá: evangelický sbor v Horních
Dubenkách a Bratr Kálef z.s.

Pozvánky Bratra Kálefa

Do sborů:

- **neděle 4. června v 16 h**
v Jihlavě na faře
(při příhodném počasí
na farní zahradě)
**Něco pro uši, pro oči
i pro duši** – na programu
je úvaha na téma „Kdo
tu má Kainovo znamení?“,
následovat bude pohádka
nejen pro děti v podání
Divadélka pro školky
z Hradce Králové
- **pátek 9. června v 18 h**
ve Velkém Meziříčí
v Husově domě
Kouzelný zvon
(představení loutkoherce
Jana Hrubce)
a po něm prozpěvování
a pro děti přespávačka
na faře
- **neděle 25. června ve 14 h**
v Myslbořicích na zámku
Den kazatelské stanice,
program pro malé
(v parku kolem zámku)
i pro velké – Nina
Baláčková (beseda
o životě lidí s demencí)

Seniorátní akce:

- **sobota 2. září:**
**Seniorátní setkání
učitelů NŠ**
- **neděle 17. září:**
**Seniorátní setkání
všech generací**
ve Velkém Meziříčí,
téma: Spirituální výchova
v rodině

VE SPOJENÍ

KOMUNIKACE, VIRTUÁLNÍ REALITA, BŮH NA PŘÍJMU
BEZ SPOJENÍ, PRAVIDLA KOMUNIKACE, SPOJENÍ SE
SVĚTEM

BLAŽKOV 27. 8. - 2. 9. 2017 14-19 LET WWW.EMBS.CZ 1500,- Kč

Země, na které žijeme, je Boží...

Knižní inspirace pro malé i velké

Nocování na hornodubenské faře

Společné konfirmační víkendy

Nejen pro maminky s dětmi

Kterak to bylo na začátku...

Rodinná neděle v Třebíči

Zpráva z valné hromady

Prázdniny Bratra Kálefa

Pozvánky Bratra Kálefa

O vzniku Zpravodaje

Pomůžeš pastýři...?

Je to na rodičích...

Seznamovací hra

Táborové bašty

Dojmy z kurzu

Minianketa

facebook.com/bratrkalef

kalef.evangnet.cz

Zpravodaj pro práci s dětmi vydává Bratr Kálef.

adresa: Bratr Kálef, Vrchlického 1, Jihlava, 586 01 • IČ: 488 98 937

kalef@evangnet.cz • bankovní spojení: 2200424296/2010

grafický návrh a sazba: TfSoft, www.tfsoft.cz

tisk: Tiskárna Unipress, s.r.o., www.unipress-zr.cz • náklad: 200 kusů

